

Gary E. Stevenson püspök
elnöklő püspök

A ti négy percetek

Az engesztelés csodája képes kipótolni a teljesítményünkben mutatkozó hiányosságokat.

A közelmúltban megrendezett téli olimpiai játékok az egész világot a képernyő elé láncolták, amikor a 89 országot képviselő sportolók 98 különböző versenyszámban vetélkedtek. Figyelemre méltó, hogy tízen közülük Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjai voltak, hárman pedig, amint arról nemrégiben a *Church News* is tudósított, érmet is szereztek: név szerint Christopher Fogt, Noelle Pikus-Pace és Torah Bright.¹ Gratulálunk minden sportolónak, aki rajthoz állt. Kiváló teljesítmény!

Amikor ma reggel ezekről a játékokról beszélek, közben a fiatal férfiakra, fiatal nőkre és fiatal egyedülálló felnőttekre gondolok – rátok, akik az életeteket alapvetően meghatározó éveiteket élitek. Komoly sürgetést érzek, amikor hozzátok szólok.

Hogy ti is érezzétek ezt a sürgetést, először elmondom Noelle Pikus-Pace történetét, aki ezen utolsónapiszent sportolók egyike. Noelle versenyszámában, a szeleketonban, a sportoló sprinttel szerez lendületet, majd fejfel előre egy apró szánkóra ugrik. Arcukkal csupán néhány centire a talajtól leszáguldanak a kanyargó, csúszós pályán, akár 145 km/órás sebességgel is.

Figyelemre méltó, hogy az éveken át tartó felkészülést az minősíti

sikernek vagy kudarcnak, hogy mi történik négy pörgős, 60 másodperces menetben.

Noelle 2006-os olimpiával kapcsolatos álmait egy szörnyű baleset zúzta szét, melynek során eltörte a lábát. Aztán a 2010-es olimpián megint romba dőltek az álmai, amikor egyetlen tizedmásodperccel csúszott le a dobogóról.²

El tudjátok képzelni, mennyire izgult, amikor az első futamra várt

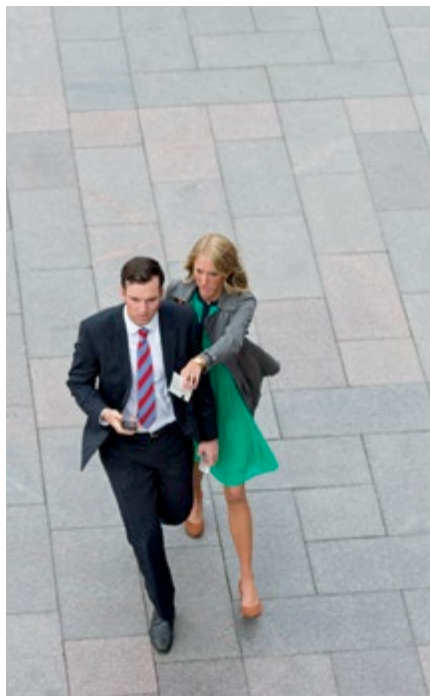
a 2014-es olimpián? Éveken át tartó felkészülés csúcsonyosodik ki az idő egyetlen aprócska szeletében. Összesen négy perc! Éveket töltött azzal, hogy erre a négy percre felkészüljön, és egy egész életet tölt majd azzal, hogy visszagondol rá.

Noelle utolsó menete gyakorlatilag hibátlanra sikerült! Sohasem felejtjük, ahogyan felszáguldott az emelvényre, hogy megölelje családját, miután áthaladt a célon, azt kiáltva: „Megcsináltuk!” A hosszú évek felkészülése kifizetődött. Láthattuk a Fiala Nők medálját a nyakában, amikor az ezüstérmet is odahelyezték mellé.³

Talán igazságtalannak tűnhet, hogy Noelle egész olimpiai álma azon múlt, hogy mit csinál ebben a mindössze négy rövid percben. Ő azonban tudta ezt, éppen ezért készült olyan szorgalmasan. Érezte a tétet, a négy perc sürgetését, és azt, mit jelent majd ez neki az élete hátralévő részében.

Emlékszünk Christopher Fogtra is, aki a bronzérmes négyesbob tagja volt. Bár feladhatta volna a 2010-es olimpián elszenvedett lesújtó ütközés után, ő mégis kitartott. Egy fergeteges, mentő futammal megnyerte a díjat, melyért oly szorgalmasan dolgozott.⁴

Gondolkodjatok el azon egy pillanatra, miben hasonlít az örök élethez vezető utatok e sportolók „négyperces teljesítményéhez”. Örökkévaló lények vagytok. Születésetek előtt lélekként léteztetek. Egy szerető Mennyei Atya színe előtt edzettetek és készültetek, hogy a földre jöjtek egy rövid pillanatra, és hát, hogy teljesítsetek. Ez az élet a ti négy percetek. Amíg itt vagytok, a tetteitek határozzák meg, hogy elnyeritek-e az örök élet díját. Amulek próféta úgy jellemezte, hogy „ez az élet a felkészülés ideje az Istennel való találkozásra; igen, íme, ez az élet a napja annak, hogy... elvégezzé[tek] a munkái[tokat]”⁵.

Bizonyos értelemben már el is kezdődött a négy percek. Az óra ketyeg. Pál apostol szavai találónak tűnnek: Úgy fussatok a versenypályán, hogy elvegyétek a jutalmat⁶.

Éppúgy, ahogyan bizonyos lépések elengedhetetlenül szükségesek az olimpiai sportoló igen rövid szereplése során – ugrások és figurák a jégkorcsolyázók és hódeszkások számára, megfelelő kanyartartás a bobosoknál, vagy a műlesiklás esetén a kapuk közötti átszágulás –, a mi életünkben is vannak bizonyos elengedhetetlenül szükséges dolgok: ellenőrző pontok, amelyek a földön megtett lelki pályánkat szegélyezik. Ezek a lelki jelzőpontok az evangélium Istentől kapott, elengedhetetlen szertartásai: a keresztesítés, a Szentlélek ajándékának elnyerése, a papsági elrendelések, a templomi szertartások, valamint a heti rendszerességű úrvacsoravétel.

Ezen szertartásokban „megnyilvánul az isteniség hatalma”⁷.

És éppúgy, ahogyan az edzés fegyelme felkészíti a sportolót, hogy a legmagasabb szinten adja elő egy sportág gyakorlatait, a parancsolatok betartása is így tesz alkalmassá benneteket e szertartások elvégzésére.

Érzékelitek a sürgetést?

Fiatal barátaim, bárhol is legyetek a „négyperces gyakorlatotokban”, arra buzdítalak benneteket, hogy gondoljátok át: „Mi az a következő lépés, amit meg kell tennem, hogy megbiztosítsam az éremem?” Lehetséges, hogy ezen a konferencián a Lélek már megsúgta nektek, hogy mi ez: nagyobb megfontoltsággal készülni egy jövőbeli szertartásra, vagy elnyerni egy olyan szertartást, amelyet már régen meg kellett volna kapnotok. Bármilyen legyen is az, tegyétek meg most! Ne várjátok! A négy percek gyorsan letelik, és ott lesz majd nektek az egész örökkévalóság, hogy azon gondolkodjatok, mit tettetek ebben az életben.⁸

Önfegyelemre van szükség. Edzések alapját a napi szintű imának, a szentírás-tanulmányozásnak és az egyházi részvételnek kell alkotnia. A parancsolatoknak való engedelmesség folyamatos szokására, a megkötött szövetségek betartására, valamint az Úr *A fiatalság erőssége*ért füzetben található normáinak követésére van szükség.

Lehetséges, hogy már tudtok olyan dolgokról az életetekben, amelyek lelki fejlődésüket lelassításával vagy megállításával fenyegetnek. Ha így van, akkor kövessétek ezt a szentírásbeli tanácsot: „...félretéve minden akadályt és a megkönyező bűnt, kitarással fussuk meg az előttünk lévő küzdő tért”⁹.

Nincs még késő a bűnbánathoz. De hamarosan az lehet, mert senki sem tudja, mikor jár le a négy percek.

Most talán azt gondoljátok magatokban: „Már elszűrtam. A négy percem már most kész katasztrófa. Ennyi erővel fel is adhatom.” Ha így van, hagyjatok fel ezzel a gondolkodással,

és ne is térjete vissza hozzá soha többé! Az engesztelés csodája képes kipótolni a teljesítményünkben mutatkozó hiányosságokat. Ahogyan Jeffrey R. Holland elder tanította:

„...azok[nak] közületek, akik... még húzódoztok, ... tanúságotat teszem Isten szeretetének megújító hatalmáról és igralma csodájáról.

Soha nincs túl késő, mindaddig, amíg [a Mester] azt mondja, hogy még van idő. [...] Ne késlekedjete!”¹⁰

Ne feledjétek, hogy nem vagytok egyedül. A Szabadító megígérte, hogy nem hagy benneteket gyámolítás nélkül.¹¹ Családokat, barátaitok és a vezetőiteket nektek szurkolnak.

Bár gondolataim az egyház fiatalságához szóltak, a szülőknek és a nagyszülőknek a következőket mondanám:

A közelmúltban David A. Bednar elder egy egyszerű módszert írt le, melynek segítségével az alapvető szertartások révén családirag értékelhetjük és jelölhetjük a szövetség útján való

haladást. Ehhez mindössze egy papírlapra van szükség két oszloppal: „név” és „terv a következő vagy szükséges szertartáshoz”. Elvégeztem ezt nemrég, felsorolva minden családtagomat. Szerepelt köztük egy újszülött unoka, aki hamarosan áldást kap; egy hatéves unoka, akit alapvető fontosságú felkészíteni a keresztségre; valamint egy fiú, aki 18 éves lesz, és küszöbön áll felkészülése a papságra és a templomi felruházásra. Az úrvacsora szertartását minden felsorolt személyhez odaírtam. Ez az egyszerű gyakorlat segített Lesának és nekem azon szerepünk betöltésében, hogy a családuk minden egyes tagját konkrét, egyéni akciótervvel segítsük a szövetség ösvényén való haladásban. Lehetséges, hogy ez olyan gondolat lesz számotokra, mely családi beszélgetésekhez, családiest-leckékhez, felkészüléshez, sőt az elengedhetetlen szertartásokra szóló felhíváshoz is vezet majd a családotokban.¹²

Mivel magam is síelek és hódeszkázom, mélyen megérintett az ausztrál utolsónapiszent sportoló, a hódeszkás Torah Bright ezüstérmét érő „négy perce” a félcsőversenyben. Elkápráztatta a világot, amikor szinte hibátlanul teljesítette a menetét, amely egy

backside rodeo 720-as figurában ért el csúcspontját. Ennél azonban még nagyobb és meglepőbb hatással volt a világra az, ahogyan kezet nyújtott és krisztusi szeretetet nyilvánított a versenytársai felé. Észrevette, hogy az amerikai hódeszkás, Kelly Clark, akinek a döntőben az első menete rosszul sikerült, idegesnek tűnik a második menet előtt. „Megölelt – emlékszik vissza Clark. – Addig tartott, amíg tényleg eléggé megnyugodtam, és lelassult a légzésem. Jól esett a baráti ölelés.” Kelly Clark később Torah mellett állt a dobogón bronzérmesként.

Amikor az ellenfelének tett e szokatlanul kedves gesztusról kérdezték, amely veszélyeztethette volna a saját ezüstérmét, Torah egyszerűen annyit mondott: „Versenyző vagyok. Szeretném a legjobbat nyújtani, de azt is szeretném, ha a versenytársaim is a legjobbat nyújtanák.”¹³

Ezt szem előtt tartva van-e valaki, akinek a ti bátorításotokra van szüksége? Egy családtag? Egy barát? Egy osztálytárs vagy kvórumtárs? Hogyan segíthettek nekik a négy percükkel?

Kedves barátaim, egy felpezsdítő utazás közepén jártok. Bizonyos tekintetben a félcsőben vagy a szánkópályán

versenyeztek, és bizony kihívás lehet teljesíteni az egyes elemeket vagy megfelelően bevenni a kanyarokat útközben. De ne feledjétek, hogy évezredek óta készítettek erre. Most van itt a pillanatotok, hogy teljesítsetek. Ez a ti négy percetek! Most van itt az idő!

Szeretném kifejezni végtelen bizalmamat a képességeitekben. A világ Szabadítója áll az oldalatokon. Ha az Ő segítségére törekedtek, és az Ő irányítását követitek, hogyan is vallhatnátok kudarcot?

Zárásként bizonyságomat teszem arról, milyen áldást jelent számunkra, hogy van egy élő prófétánk Thomas S. Monson személyében, és bizonysgot teszek Jézus Krisztusról, valamint az Ő Szabadítóként és Megváltóként betöltött szerepéről, az Ő, vagyis Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Christine Rappleye, “Mormons in the Olympics: 3 Medals for LDS Athletes at the Winter Games,” deseretnews.com/article/865597546/Mormons-in-the-Olympics-3-medals-for-LDS-athletes-at-the-Winter-Games.html.
2. Lásd Christine Rappleye, “Mormons in the Olympics.”
3. Lásd Sarah Petersen, “Noelle Pikus-Pace Wears LDS Young Women Necklace throughout Olympics,” deseretnews.com/article/865596771/Noelle-Pikus-Pace-wears-LDS-Young-Women-necklace-throughout-Olympics.html.
4. Lásd Amy Donaldson, “Army, Faith Helped Push Mormon Bobsledder Chris Fogt to Olympic Success,” deseretnews.com/article/865597390/Army-faith-helped-push-Mormon-bobsledder-Chris-Fogt-to-Olympic-success.html.
5. Alma 34:32.
6. Lásd 1 Korinthusbeliek 9:24.
7. Tan és a szövetségek 84:20.
8. Lásd Alma 34:31–33.
9. Zsidók 12:1.
10. Jeffrey R. Holland: A szőlőskerti munkások. *Liahóna*, 2012. máj. 33.
11. Lásd János 14:18.
12. David A. Bednar, beszélgetés a szerzővel.
13. Vidya Rao, “Snowboarder Kelly Clark: Hug from Competitor Helped Me Win Bronze,” today.com/sochi/snowboarder-kelly-clark-hug-competitor-helped-me-win-bronze-2D12108132.